

5,51
7,57
4,18
5,28
4,18
6,50
4,10
3,40
7.
2,85
8,01
8,51
9,18
11,05
9,05
11,88
2,41
4,19
8,50
7,00
9,00
8,26
6,17
6,40
8,20
9,00
10,50
7,20
10,00
7,18
8,22
9,21
5,20
6,20
7,21
9,06
9,22
10,45
11,50
9,20
10,49
12,19
9,20
9,20
11,20
6,05
8,29
6,54
4,20
9,10
11,14
11,24

Til billigste Priser, til Dels af
en Avl, anbefales:
**Blomkaal, Agurker,
nye Kartoffler, Radiser,
sønde Arter, Stikkelsbær,
Blersddor, Suppeurter, Persillo**
og alle øvrige Grøntsager.
Dr. V. Lind, Gravensgade 4.

Landmandsbankens
Afdeling i Aalborg.
Sparakamarente 4 pCt. p. a.
Kavtionslaan gives.

Kvinderne.

Der var ved 4-Tiden i Gaar Efter-
middags samlet saa mange Menneſter
i Stansbatterne, at det til Fore-
tagssindet rejste Telt langt fra kunde
komme dem alle. Da Frk. Hude
ligevel besteg Talerstolen og paa-
gynndte til Foredrag, endda med en
sæd pæd Stemme, begyndte For-
mlingens ydre Medlemmer at drive bort
Smaagrupper. Saa tog Fru Berg-
Nielsen resolut Affære. Fruen ilde
ars over Bladsen, sprang op paa
Bænk og kaldte alle dem sammen
om sig, som ikke kunde høre Frk.
Hude. Jeg har ikke betavet mig paa
at holde Foredrag, sagde hun, men
lad mig fortælle dem et og andet om
Kvindens Valgret, som De er kommen
at høre. Og saa talte Fruen paa
egen dærv og agitatorisk Maade
Dagens Emne og rev hele For-
mlingen med. Det var overbeviende
Kvinder, gamle og unge, gifte og
uligte, Grovkeresfruer og Bøverpiger.
Den alle syntes de enige i Erkendelsen
den soleklare Ret, Taleren havde,
at hun krævede Børgerrættigheder
Kvinderne saavel som for Mæn-
ne.

Fru Berg-Nielsen talte videre om
Beretningslovene og Renlighed i Hjem-
me, om Røge- og Husmoderstoler
og andre aktuelle Emner.

Et kraftigt Hurra lød paa den ener-
lige Dame, da hun sluttede.

Men i Teltet blev det officielle
Foredrag holdt. Medens vi med 1/2
del fulgte Fru Berg-Nielsen, havde
de 1/2 tilovers for Frk. Hude, som vi
forrettede lidt fyldigere.

Kvindens Valgret.
Frk. Dr. phil. **Hude:**
Kvindens Valgret vil give Kvinden

fuldstændige Bigestilling med Manden;
og dette har vi ikke fra Begyndelsen
fuldt ud forstaaet. Noget mente, at
Maalet var naaet, naar Kvinden fik
Lov til at udnytte sine Evner. Og saa
denne Bevægelse har haft stor Betyd-
ning — Tusinder af Kvinder, som før
var henviste til at leve paa Maade
høt andre, er nu frit stillede. Til
Universitetets Være tjener det, at denne
Anstalt var en af de første til at
aaabne sine Døre for Kvinden.

Saa kom der et Njebtil, hvor det
synes, som om vi stod stille. Vi
troede, at Bigestillelse med Manden
var naaet, naar hun blot fik en selv-
stændig Virksomhed. Betsættigelse med
Politik ansaas for at være til Glæde
for hende. Naaste har Medlemmerne
af Dansk Kvindesamfund ikke tænkt
saaledes, men denne Tankegang fandtes
mange Steder.

Nu er man begyndt at gaa frem
igen, og nu vil man ikke vilde, før
Endemaalet er naaet: Kvindens Valg-
ret og Valgbarhed.

Hvor vidt er vi da naaet rundt om
i Verden? Ja, nogle Steder har de
det alt sammen, andre Steder har de
næsten slet intet, f. Eks. her i Dan-
mark.

I Aaret 1869, da Kvindesamfundet
ikke var stiftet, fik Kvinderne den fulde
politiske Bigestilling i Wyoming (en af
De forenede nordamerikanske Frislater).
Og man satte denne Bestemmelse saa
højt, at man paa Beføstning af den
ikke vilde gaa ind i Forbundet "De
forenede Stater". Disse maatte derfor
til sidst bryde sig og optage det fri-
sindede Wyoming. Og Tilfredsheden
med Kvindernes Bigestilling var saa
stor, at tre af Rædslerne siden har
fulgt Eksemplet. Disse fire Stater af
Nordamerikas 46 er de eneste, hvor
Kvinderne har politisk Bigestilling.

I Australien er de derimod i de aller-
fleste Stater ens stillede med Manden.
Ser vi paa den kommunale Valg-
ret, er Forholdet bedre. I Norge har
Kvinderne fuld kommunal Valgret og
Valgbarhed. Men i Danmark har vi
ingen Ret — uden til de lirkelige
Valg. Folketinget vilde i For tilstaa
kommunal Valgret og Valgbarhed for
Kvinder, men Riksdagen beklippede
Lovforslaget derved, at kun kvindelige
Skatteydere fik Valgret. Og den
gifte Kvinde er efter de ny Skatte-
love ikke længere Skatteyder, ligegyldigt
hvor dan Skatten tilvejskrives.

Hvad vil der vindes ved, at Kvinden
faar politisk Ret?

Ja, først er det en himmelraabende
Uret, saaledes at stille Mand og
Kvinde. Det er nødvendigt, at
den mest udviklede Kvinde ikke kan

naa saa højt som den laveste, mest raa
Person. Det er en Skam for
Mændene, at de ikke giver deres Hu-
struer og Døtre Bigestillelse. Vi er
de eneste inden for Dyreriget, hvor
der er sat et Svælg mellem Hannerne
og Hunnerne. Inden for alle andre
Arter kendes denne Forskel ikke.

Hvad nytter da Kvindens politiske
Frigættelse? Den er til Gavn for
Samfundet. Der er Hundrede Tusen-
der af Kvinder, som nu holder sig
tilbage, fordi ingen Pligt melde sig
høt dem. Den kommunale Valgret
vil give Kvinden Indflydelse paa Skole
og Hospital, paa hele det økonomiske
Liv, paa alt, hvad Samfundet bruger.
I England, hvor Kvinder nu kan
komme ind i Kommuneraadet, er flere
Kommuner kommen paa Fode netop
ved disse Kvinders økonomiske Sans.

Og vi skal ind i selve Politiken,
være med paa Lovgivningen. Naar
man læser Beretninger om, hvilke Love
der vedtages i de Stater, hvor Kvin-
den har Valgret, da ser man Love til
Betsættelse af fattige og syge Børn,
Love om Undervisning, Sygepleje,
Husøkonomi o. s. v. Og Mændene
siger her: Kvinderne støtter os i vore
bedste Bestræbelser. Ja, selv paa
Valgdagene i amerikanske Stater, hvor
det før gik vidt til, gaar det nu
ordentlig til, fordi Kvinderne er med.

Der fremsættes mange taabelige Ind-
vendinger mod Kvindens Valgret. En
dansk Kvinde, bosat i Amerika, frem-
satte nylig i et Blad, at Kvindens
Valgret havde faaet uheldige Følger.
En af disse var, at mange Kvinder
gik til Valgurnen for at vise deres
Klæder. Sker det samme ikke i vore
Teatre og Kirker! Det vil opløse
Hjemmene eller Kvinden kan ikke faa
Tid — hedder det ogsaa. Men hun
faar jo Tid til saa meget andet. Er
det da ikke bedre at hun sæger sin
Mand til Valg, fremfor at de vænnes
til at gaa hver sine Veje. Er For-
holdene nu saa gode, som de bør være?
Den amerikanske Forfatterinde Char-
lotte Dillmann skriver spottende om
„Hvnen, der ruger, mens Ernen
svæver alene oppe i Skyen. Og Hvnen
er lystelig ved at ruger, fordi det er
dens Bestilling." Jeg tror, at de
fleste vil kunne tænke paa Hjem, hvor
dette passer. Men som Valgretten har
virket folkeopdragende paa Mændene,
skal den virke paa Kvinderne. Nu
har man i Norge set, hvad Kvindens
Valgret betyder.

Man vil maaske sige: Et er at
Kvinden vælger, et andet, at hun
bliver valgbar. Det sidste vil virke
afslæggende for Hjemmene. Men det
vil for det første aldrig blive valg-

saamen, og det er
der hele Jorden over
Her og tænker som
Destørre, i enkelt
ofte en Tendens til
for er jeg dobbelt
paa denne Plads.
Partier, her kæmpe
for det samme Ma-
holdt sig tilbage, v
mere. Dansk Kvinde
sagt sig til at fore-
kriist gaaet med i
Landet. Og som b
da Kristendommen fi
Der er ikke Føde ell
det hedde nu: Her er
urg — vi er allefar
umyndige; her er itt
vi er alle politisk
Saa os derfor gaa
neret: Kvindens Be-
klap).

Frk. Hasselbalch
lig Tal for Forebr
leve (Hurra!).

Diskus

Landstingsmand
valgtes til Dirigent.
Redaktør J. P.
har den Opfattelse, at
lylles Dansk Kvindesam-
Kraft at opnaa politi-
mangler nemlig et for-
der, som man ikke har
(Stemmer: Det er i
Lid før et Ord fra F
letarer forener Eder!"
ikke, at de velskillede
bytte med Proletariatet
om de derved kunde
Rettigheder. Og saa
har rakt Gaanden ud
Medhjælper, da faar de
Vi har Strejke i
hvor Kvinderne faar
5-6-7-9 af or
„Dansk Kvindesamfundet
rettet Beskrivelse mod
Kvinder saaledes.

Kvindesamfundet lod
spørge, om vi vilde vi-
tionens Ophævelse.
de ikke hører deres R.
Væbnede Medhjælper, de
at tvinge dem ud i
Ophævelse disse Kvinder
for Svælg i Huset. Vi
der mindre end paa det
fundet. Udsæd vilde
selv paa Manden ved
om Requisitionens O.
En Ting er endnu
raabende end Skole-
og Kvinde. Det er for
for. Men i Danmark
for den label skole
Spørgsmaal være u

kaos
ningen.
boe.

Prisen er nedsat paa alt
brunt Fodtøj. Haand-yede
Herre-Støvler for 18 Kr., nu 15,85,
haand-yede Damestøvler for 15,50,
nu 12,85, og de Chevreau-Støvler
for 14 Kr., nu 12,50, Pigestøvler
fra 81 til 35 for 8,75, nu 7,50.
Alt moderne Facon fra 1 Aar.
J. Zelner, Nørregade 6.

Adolph Møller,
16, Blipensgade 16.
Sterile Udrvalg i Lomme-
uhre.
Stueuhre i moderne Stil.

Salmebøger.
Konfirmations - Bøger,
i stort Udvalg hos
Magnus A. Schultz,
Blipensgade 12, Hj. af Klosterjorden.

Husk at køle
Ost i Spec
OS
Grav
Tlf. 285

men let
at D.
valitet.

Resultator:
Forbrug i
Gram
pr. Lystime
3,30

2,92

ke

mi,
va K.

lborg.

ne, mest raa
lampet for
deres Su-
hed. Vi er
edenen, hvor
m Gannerne
alle an re
ikke.
ens politiske
Caden for

aa mange Kvinder som Mand. Og
der bør være en Mulighed for
den Kvinde, der bedst egner sig for
Politik. Hvor mange Kvinder naar
ikke efter at have opdraget deres Børn
med fuld ledig Kraft, der kunde komme
Samsundet til Gode!

Hvis politisk Frihed er til Gavn
for Samsundet og Kvinden, da er det
overflødig at sige, at det ogsaa er det
for Mandene. Og dog affyrr mange
af disse af Tale herom. Gyrithe
Lembke skrev nylig i "Lillemors" om
"Pygmalion og Galathea" eller med
andre Ord "Kvinden Raab af Manden".
Galathea, Pygmalions skone Kunst-
værk, fik ingen Sjæl, indtil hun fik
Liv, men da der var gaet en Tid,
var han saa led af hende, at han
huggede sit Kunstværk i Stykker. Ikke
alle Kvinder er som Galathea, men
ofte har Manden forvækket Kvinden.

Hvad skal vi da gøre? Jeg kan
ikke besvare det. Mogle mener: Vi
kan intet gøre. Først naar den poli-
tiske Situation er til det, saa vi
Balgretten. Denne Opfattelse er dog
vist for pedantisk.

Vi unge Kvinder skal — tror jeg
— virke for at dygtiggøre os saa
meget som muligt i de forskellige
Stillinger, og de gamle Kvinder skal
lære at saa Interesse for Samsundet,
lære Lovgivning og Politik at kende.
En Mand passer en opmærksom Til-
hører i sin Hustru, men saa maa hun
ogsaa sige at forstaa disse Ting. Ad
den Vej kan der naas meget.

Vi har meget at gøre. "Stut jer
sammen, Proletarer!" — det var de
Ord, som skabte Arbejderbevægelsen.
Og vi naar under Proletarerne. Der
er Raab internationalt Forbund — en
international Alliance alene for Balg-
retten. Alle disse Forbund kæmper
sammen, og det er godt at sige, at
der hele Jorden over er Kvinder, der
tænk og tænker som vi.

Desværre, i enkelte Lande gaar det
ofte en Tendens til Adskillelse. Der-
for er jeg dobbelt glad ved at saa
paa denne Blads. Her er ikke to
Partier, her kæmper vi alle sammen
for det samme Maal. Der uogen
holdt sig tilbage, vil ingen gøre det
mere. Dansk Kvindesamfund har ikke
lagt sig til at sove, det er ungt og
hvirvelende med i Kampen for alle

ordene. Det er en Overklassebe-
vægelse.

**Damerne tager Modet fra Re-
daktøren.**

Frl. Hude: De amerikanske Kvin-
der har efter Balgrettens Indførelse
virkelig kæmpet for en Forbedring af
Kvindernes Raar, og jeg mener da
ogsaa bestemt, at Kvindens Balgret
først skal være til Gavn for de smaa
i Samsundet. Men Balgretten maa
vi have, og det havde været bedre,
om Hr. Hansen havde oplyst os om,
hvordan vi saar den.

Herredsfoged Sveistrup: Jeg
tror som Redaktør Hansen, at Kvin-
derne kan vise, at der er Brug for
dem her og derved maatte ligesom
lægge et Tryk paa Regeringen. Kvin-
derne kan godt gøre et politisk Ar-
bejde uden Balgret. De kan oprette
Blade og agitere ved Balgene. Lad
f. Eks. en Kvinde studere det Spørge-
maal, om Pensionerne inden for Leds-
tilindustrien er umenneskelige.

Frl. Anne Bruun: Jeg vil sige
til Hr. Hansen: jeg har i 30 Aar ar-
bejdet mellem Københavns Arbejdere
og taget Del med dem i Arbejdet.
Vi er begyndt med det, Redaktør
Hansen har forlangt af os, vi har
staaet blandt de strejkende Spærker i
Nørmsgade. Vi har søgt at hjælpe
de Piger, som i 14 Aars Alderen
forlader Stolen — men vi har rendt
Handen mod Muren. Det nytter alt-
sammen ikke noget, saa længe vi er
politiske Muller. Ledstiftelseskomiteerne
ville jo grine ad os, hvis vi mødte
op hos dem. Selv om vi inden for
"Dansk Kvindesamfund" er mange,
som har Brødet, saa skulde Hr. Han-
sen snarere sige os Tak, fordi vi al-
ligedvel gøre et Arbejde for vore uslyk-
kelige Medstre. (Bravo! Bisidde-
klap).

Frl. Cand. phil. Helene Berg:
Vi Kvinder maa begynde med at for-
lange Balgretten. Hvad kan vi andet?
Staar det i vor Magt at forandre
deres Raar? Spørqsmaalet om vi
ville opgive Rigdom for Balgretten
er jo ganske meningsløs. Hvorledes
mon Mandene f. Eks. vilde vælge i
det Tilfælde. (Bravo.)
Fru Birgitte Berg-Rielsen: Hr.
Hansen sender ikke Socialdemokratiets

Kvinder, saa Studenter og saa
Lager. Skal Kristendommen nogen
Sind trænge ind i Kristend, da maa
det blive ved Kvindens Hjælp — gen-
nem Lægemissionen.

Kvinderne har nu faaet lige Arde-
ret og lige Ansættelse med Mandene.
Men de gamle Kvinder er unyttige.
En Moder har till. en Gang Ret over
sine egne Børn, det er Manden eller
— hvis hun er Gule — Børgen, som
har det.

Man har sagt, at politisk Ret lær
alt for højt for dem. Og dog har vi
blandt Kvinder haft verdens første
Regenter, Dronning Elisabeth og
Dronning Margrethe. Gudog i Krig
har de ubrækket sig. Det var i
Birkelighed en Kvinde, som lagde
den Slagplan, der bragte Nord-
amerikanerne Sejren under Borger-
krigen. Der ligger altsaa Evner hos
Kvinden, som kan komme frem i de
største Forhold.

Kvindesagens Fremskridt i de for-
løbene 50 Aar giver da ogsaa godt
Haab for Fremtiden. Landstinget,
der gav Kvinden Adgang til de første
lige Bals, kan ikke hindre hende i
Balgret til Kommune og Rigsdag.
Jeg vil slutte med Ønsket om, at
Kvindesagen maa gaa fremad til Gavn
for Mandene og for Samsundet.

**En kort Diskussion og et nyt
Reberlag.**

Stiftamtmandinde Stampe Fed-
dersen bemærkede til Redaktør Han-
sen i Anledning af hans Kritik af
at Kvindesamfundet benyttede sig til
alle Klasser med Balsproget: Lige
Ret for Mand og Kvinde.

Barer Laurson, Kale, fandt en
Generalnavner for begge Synspunkter
— Hr. Hansens Kritik og Kvinde-
samfundets Raal — i Henry Georges
System, hvorefter vi alle blev fælles
om den danske Jord.

Redaktør Hansen begynde paa nu
at retirere ved at erklære: I Køben-
havn tager Kvindesamfundet sig af
Arbejderne, men hvem kan fortælle
om noget lignende i Provinsen?

"Jeg!" erklærede Fru Døjsen
Rielsen. Tilidsmandene rundt om
fra Arfene vil i Morgen fortælle om
alt det, der gøres for de smaa i Sam-
fundet. Nu skal vi endogaa til at

Et de ledende
ortig har af-
sne siggen-
skellen Raab.
Kvinden som en
den betydnings-
Gendes gode Fort-
— 60 Aar, fordi
og kan ikke ha
?!) — saede D.
des gode Følelser
Kj Udflug i en D
De leve! (Hurra)
Fru Dr. Br
manden, Fru Juel
for Sag
Raffler talende
Kvindesagen
og det skulde
saaet. Den der
saaet kan i R
Tid, jeg ville lan-
den og Kvinden
at man har fort
et Verne er der
Dem naar vi i a
Dronnen: Jeg
Bragt eller Rab
Det var det fri
Og det gik vi jo
Balgretten. O
Kvinden
Kvinden. Eten-
dige og saa er d
de kvindes. me
Kvinden er
(Hurra!)
Frl. Helene
høderne.
I: skulde
Ved det for et
ero!" sagde Frl.
Hurra forled
Der blev
Rielsen, Fru
Følelsen og F
Herredsfoge
gende Ders af
Kvinden.

Der er Grand
der er Sult at
der er Kæmp
der er Kamp
Der, hvor Læse
sind om Gaand
finder Vej to
til det Hjerte,
Hun kan
udbragte en
En uskyldig D
Fællesraaderne
Fru Berg-Ri
Efter et Par
sind Regning
Fruen de tilde
Arbejderkvinden.
Det gjorde
som Hr. Døjsen
der var det, de

der hele Jorden over er kvinder, der ser og tænker som vi.

Det varre, i enkelte Lande gaar der ofte en Tendens til Adspaltelse. Derfor er jeg dobbelt glad ved at staa paa denne Plads. Her er ikke to Partier, her kæmper vi alle sammen for det samme Maal. Har nogen holdt sig tilbage, vil ingen gøre det mere. Dansk Kvindesamfund har ikke lagt sig til at sove, det er ungt og kraftigt gaet med i Kampen for hele Landet. Og som det en Gang hed, da Kristendommen stod i sin Blomst: "Her er ikke Jøde eller Græker", skal det hedde nu: Her er ikke gammel eller ung — vi er alle sammen politisk lige umyndige; her er ikke rig eller fattig: vi er alle politisk set Fattiglemmer. Lad os derfor gaa frem under Banneret: Kvindens Valgret. (Bifaldsklap).

Frl. Hasselbalch: Rigtig hjertelig Tak for Foredraget. Frl. Hude leve (Hurra!).

Diskussion.

Landstingsmand A. Berthelsen valgte til Dirigent.

Redaktør H. P. Hansen: Jeg har den Opfattelse, at det aldrig vil lykkes Dansk Kvindesamfund ved egen Kraft at opnaa politisk Valgret. Der mangler nemlig et stort Lag af kvinder, som man ikke har taget Hensyn til. (Stemmer: Det er ikke sandt!) Der lød for et Ord fra Frl. Hude: "Proletarer forener Eder!" Men jeg tror ikke, at de velstillede kvinder vilde bytte med Proletariatets kvinder, selv om de derved kunde opnaa politisk Rettigheder. Og saa længe de ikke har rakt Haanden ud mod disse deres Medsydere, da faar de intet Fremskridt. Vi har Strejke i Tæstindustrien, hvor kvinderne faar en Ugeløn af 6—6—7—9 $\text{\$}$ om Ugen. Fra "Dansk Kvindesamfund" er der ikke rettet Beskræjvelser mod de Mand, som vinner saaledes.

Kvindesamfundet lod ved sidste Valg spørge, om vi vilde virke for Prostitutionsens Ophævelse. Men saa længe de ikke hæver deres Røst for de fuldstændige Medsydere, da bidrager de til at bringe dem ud i Prostitutionsen. Glat disse kvinder op, de kæmper for, Brød i Huset. Uvillige her kæmper kvinder end paa sit eget er til Samfundet. Ellers vilde de ikke staa dem selv paa Manden ved Spørgsmaalet om Prostitutionsens Ophævelse.

En Ung er endnu mere himmelrørende end Stellet mellem Mand og Kvinde. Det er forskjellen i Klæder. Men i "Dansk Kvindesamfund" har man laabt Adskilligt og socialt Spørgsmaal være uden for Dag-

lignende. (Ordre!) (Bifaldsklap). Frl. Cand. phil. Helene Berg: Vi kvinder maa begynde med at forlange Valgretten. Hvad kan vi andet? Staar det i vor Magt at forandre deres Loos? Spørgsmaalet om vi vilde opgive Rigdom for Valgretten er jo ganske meningsløs. Hvoresledes mon Mandene i. Ell. vilde vælge i det Tilfælde. (Bravo.)

Fru Birgitte Berg-Nielsen: Hr. Hansen kender ikke Socialdemokratiets kvinder, som vi gør det. De har netop deres egne Mand at kæmpe imod. Hvor kvinderne ikke sætter Pris paa Valgretten, der er Skuden Mandenes. Det er hen i Sejret at sige, at vi Medlemmer af Dansk Kvindesamfund ikke interesserer os for de arbejdende kvinder. Da Arbejdsgiverne under Lov'outen vilde smide Syerskerne ud, for at de ikke skulde holde Familien oppe ved deres Arbejde, fik jeg optaget Meddelelse herom i Madene, og Dansk Kvindesamfund satte en Indsamling i Gang for dem, valte dem en hjælpende Haand, som virkelig fik Betydning. Socialdemokratiet skulde hellere hjælpe kvinderne frem.

Kaa, om to Aar har vi jo Valgretten og i Folketingets Form, ikke i Landstingets. Den sidste er nemlig en Haan mod os gifte Koner, som lever under slægtelige Former.

Redaktør Hansen er hyalig mat oven paa den Dugang. Han siger flilsærbigt: Jeg har ikke studt over Maalet. Jeg har kun villet staa til Syd for de strejvende Tæstilarbejdere.

Frl. Hude: Af Hensyn til de Damer, som Hr. Hansen bragte til at tale, siger jeg Dem Tak, Hr. Redaktør!

Kvindesamfundets Bibliotek.

Bibliotekar Eberling gav en historisk Oversigt over Kvindesamfundets og udtalte sig i nye Tilslutning til et Foredrag, som Taleren for et halvt Aars Tid siden holdt i "Dansk Kvindesamfund". Vi skal derfor kun optræffe Foredragets Hovedmomenter.

Kvindesamfundet valgte for 50 Aar siden Forargelse. Den rejstes af en amerikansk Kvinde, som med Iver havde kæmpet for Regerlaveriets Ophævelse. Men da Sejren var vunden, blev hun stillet til Side. Ved hendes Dydighed fik kvinderne Valgret. Senere vilde en Kvinde være Dage, til stor Forargelse, for Folket. Nu ser vi paa dette som en naturlig Ting.

Her hjemme var det "Clara Røpche" (Hilger), som rejste Spørgsmaalet om Kvindens Frihed. I Præstis vil senere Frl. Galle, at kvinderne vil kunde egne sig som Opdragere. Det blev kvinderne

samfundets Maal — i Henry Georges System, hvorefter vi alle blev fælles om den danske Jord.

Redaktør Hansen begynde paa ny at retirere ved at erklære: I København tager Kvindesamfundet sig af Arbejderne, men hvem kan fortælle om noget lignende i Provinsen?

"Jeg!" erklærede Fru Boissen Røller. Tilidsmandene rundt om fra Aarsene vil i Morgen fortælle om alt det, der gøres for de smaa i Samfundet. Nu skal vi endogaa til at tage os af Pattedyrene. Og naar vi Valgretten, kan der gøres endnu mere. (Bifald.)

Redaktør Hansen: Det var bedre, at kvinderne blev hjemme fra Fabriken, end at fremmede skal give deres Øren Flasker.

Fru Røller Boissen: Ja, men der er jo mange Kvæder, som slet ikke giver Die.

Dirigenten rettede en Tak til Talerne og særlig til Foredragsholderne. Et Leve for Valgrettens snarlige Gennemførelse. (Hurra!)

Hjælpesvindning.

Kalborg begynder at blive en af Landets mest radikale Byer. Fruen Anne Bruun er bleven kaldt Danmarks South West, og jeg tvivler ikke om, at hun er ganske brandstiftet Social. Dog naar hun som foretrækkelig Grunde af den adelige hvide Amtmandinde, Fru Stampe Jørgensen, har had Biskopen. To Minister vilde have overtaget Hødet; det blev bedrøvet ved den ene. Finansministeren siger hjemme med lige Øjne, men Traktatministeren siger det i fuld Sigte. Han opvandedes af Biskopslæge Sodersten og dennes smalle Fru.

Jeg havde Forudsættelsen at sidde ved en jødn Kone fra Esbjerg — en god Veninde af Redaktør Sandbo. Alge over for mig saa jeg Borgmester Andersen's tidligere Stakkel, indrammet af Høle og Høide, og til venstre havde jeg Synt af Borgmester Bornemann med Damer. Fru Birgitte Berg Nielsen — radikal til Fingerspidserne — underholdt sig med Georgianeren, Hæder Sørensen, Kalle, Jørgensen og Søstrene, Rectorforretter's sidste Jønlammer i Folketingets Land, var i det Samtale med en ung, hvid Dame, tilhørende samme lge udbragte fra et Sandstingsma-Bjhem, hvor man endnu forberber sig i Jørgensen og lever den Rinder om Christian VIII. Fruen Helene Berg — en af Studentersamfundets Stykker — komplimenteredes af en ung, ultraradikal og herredomsdramatisk. Fru Finansminister, Sørensen siger højrøstet for sine Sæder, og den hospitalerede Stik-ommand, Redaktør Bruun, skriver fortællende paa Banden af sit Glas, som han har tænt paa Kvindens Vel.

Og hils hvide — om man saa sig — "Indvoldigt politisk" Gæst har om Eftermiddagen udtalt sin iherlige Sympati med Socialdemokratiet og detses Maal — "økonomisk og politisk", som Fru Stampe Jørgensen udtrykte det.

Naar "Dansk Kvindesamfund" har den rette Samfundsbegrebning i Danmark, ja, som vil Uden grund ved Sammet.

Og i Uden var det gode Udsigtspunkt: Det, Gode og de Gode Socialdemokrater. Hvide, hvide og det, var det vel bedre at længe en Hørløst a. i. a.

led om de fader Dej til det Hjer

Han fe udbragte en udfærdig Fuglerydning Fru Berg-Øster et B. ledt Regerin, Fruen de t Arbejdet

Det gi som de. St det var godt til Ord n! nar lagt. — Sandst: Kvinden som digt over t inde med en Dr. Br misbringer".

Conan: Lange Pen: allermest vant Men det

Fra

er i 0: ar D

Traville

Lourens

Kanheim til

Trasminister: det hedder der

de. Ell

Godbet, gaa

i Stedet for a

Uagtet til

i alle Entelt

Kabning og En

forbundne Opf

jeg, at dette

bestemt man

skaldt mig og

for at komme

helt anden An

af mig foretog

Kabning og En

sendes til

Ty

Løstog

forbundne Opf

tidlig indkomme

"Hilgeren"

"Hilger" vilde

forstøjet "Hilg"

D

vil i en nær F